

Ministeren

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget har den 20. september 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 960 (Alm. del) efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL) til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 960:

Kan ministeren henvise til tilfælde forud for vedtagelsen af lov nr. 153 af 18. februar 2015, hvor Flygtningenævnet har inddraget en flygtnings opholdstilladelse med henvisning til, at vedkommende som omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2, ikke var omfattet af flygtningekonventionens krav om fundamentale, stabile og varige ændringer i hjemlandet som en forudsætning for inddragelse af opholdstilladelsen? Der henvises til artiklen "1200 somaliere risikerer at få inddraget opholdstilladelser" Ritzau den 16. september 2016.

Svar:

1. Efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, kan en tidsbegrænset opholdstilladelse inddrages, når grundlaget for ansøgningen eller opholdstilladelsen var urigtigt eller ikke længere er til stede, herunder når udlændingen har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 (asyl), og forholdene, der har begrundet opholdstilladelse, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, jf. §§ 7 og 8. Ved afgørelse efter 1. pkt. skal der tages hensyn til grundlaget for opholdstilladelsen.

Ved lov nr. 153 af 18. februar 2015 blev det ved indsættelse af 2. pkt. i bestemmelsen præciseret, at der ved en afgørelse om inddragelse af opholdstilladelse skal tages hensyn til grundlaget for opholdstilladelsen, herunder om opholdstilladelsen er meddelt efter udlændingelovens § 7, stk. 1, 2 eller 3. På den måde tydeliggøres det, at der er væsentlig forskel på, hvilke betingelser der skal stilles for inddragelse alt afhængigt af, om der er tale om konventionsflygtninge, udlændinge med beskyttelsesstatus eller udlændinge med midlertidig beskyttelsesstatus.

Det fremgår af pkt. 2.5.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget (lovforslag nr. L 72 af 14. november 2014), at konventionsflygtninge, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, er omfattet af flygtningekonventionen, og udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, skal for disse flygtninges vedkommende administreres i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 1, litra C, om ophør af flygtningestatus.

13. oktober 2016

Udlændingeafdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2016 - 10866
Akt-id 129612

Det betyder, at inddragelsen af opholdstilladelse alene kan ske, hvis der er sket fundamentale, stabile og varige ændringer i hjemlandet.

Det fremgår endvidere af pkt. 2.5.2 i de almindelige bemærkninger, at udlændinge med beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 2, og midlertidig beskyttelsesstatus efter § 7, stk. 3, ikke er omfattet af flygtningekonventionen, hvorfor der som betingelse for inddragelse ikke skal stilles krav om, at der er sket fundamentale, stabile og varige ændringer i hjemlandet, uanset at Flygtningenævnet i visse tilfælde synes at have anlagt en anden praksis.

For sådanne udlændinges vedkommende skal der ifølge lovforslaget foretages en vurdering af, om der på inddragelsestidspunktet aktuelt fortsat er et krav på beskyttelse i Danmark i henhold til Danmarks internationale forpligtelser, herunder om en tilbagevenden til hjemlandet vil indebære overgreb i strid med EMRK's artikel 3.

Endvidere fremgår det af pkt. 2.5.2 i de almindelige bemærkninger, at der i de situationer, hvor spørgsmålet om inddragelse af en opholdstilladelse opstår som følge af en forbedring af de generelle forhold i hjemlandet, efter omstændighederne kan træffes afgørelse om inddragelse, uanset at forholdene – trods forbedringerne – fortsat er alvorlige og må betegnes som skrøbelige og uforudsigelige. Inddragelse vil dog kræve, at ændringerne ikke må antages at være af helt midlertidig karakter.

2. For så vidt angår Flygtningenævnets praksis har Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Flygtningenævnet, der bl.a. har oplyst følgende:

”Flygtningenævnet har i formandskabets beretninger siden 1987 løbende redegjort for nævnets praksis, herunder praksis vedrørende inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelser på baggrund af ændrede generelle forhold i en flygtnings hjemland.

En gennemgang af beretningerne viser, at Flygtningenævnet i en række sager løbende har taget stilling til spørgsmålet om inddragelse/nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, som følge af ændrede generelle forhold i hjemlandet.

Som eksempler herpå kan blandt andet henvises til formandskabets 11. beretning 2002, side 110ff., hvor der er omtalt to sager vedrørende afghanske statsborgere. I begge sager fandt nævnet, at de ændrede forhold i Afghanistan ikke kunne anses for varige og stabile, hvorfor betingelserne for nægtelse af forlængelse i medfør af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, ikke var opfyldt. I begge sager var udlændingene meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, og nævnet fandt, at man i fortolkningen af § 19, stk. 1, nr. 1, skulle medinddrage Flygtningekonventionens ophørsbestemmelser.

Herudover har Flygtningenævnet i 2003 i størstedelen af en række sager vedrørende personer fra Kosovo tiltrådt Udlændingestyrelsens vurdering af, at forholdene i Kosovo-provinsen var ændret således, at grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere var til stede, hvorfor opholdstilladelsen kunne inddrages, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, jf. § 11, stk. 2. De pågældende udlændinge var som udgangspunkt meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1. Der kan nærmere henvises til formandskabets 12. beretning 2003, side 98ff.

Endvidere har nævnet i 2005 behandlet otte sager vedrørende afghanske statsborgere. Nævnet fandt, at de ændrede forhold i Afghanistan ikke kunne anses for varige og stabile, hvorfor betingelserne for nægtelse af forlængelse/inddragelse i medfør af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, ikke var opfyldt. De pågældende udlændinge var enten meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2. Der kan herved henvises til formandskabets 14. beretning, 2005, side 107.

Flygtningenævnet kan efter en gennemgang af samtlige beretninger ikke henvise til sager, hvor nævnet forud for ikrafttrædelsen af lov nr. 153 af 18. februar 2015 har truffet afgørelse om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 7, stk. 2, på grund af ændrede generelle forhold i hjemlandet uden at inddrage flygtningekonventionens ophørsgrunde.”

Inger Støjberg

/

Morten Duus